

Budavári Hírmondó

Budavári Evangélikus Egyházközség Hírlevele

XXVII. évfolyam 2022/4. szám **Ádvent**

„Mert csak egy örömhír van; az, hogy Krisztus megfizetett bűneinkért, s szenvedésével megváltott az örök haláltól.”

Luther Márton: *Jer, örvendjünk, keresztyének!*

Megjobbítandó élet

„Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa!” (Mt 3,2)

A munkatársi megbeszélések áhítatán a Gyülekezeti liturgikus könyvből olvassuk el a hétre ajánlott zsoltárt.

Ádvent első vasárnapjára választott zsoltár antifónája, azaz keretverse (amely nem mindig zsoltáridézet!) így szól: „Jobbítsátok meg élteteket, keresztyének, mert ím elközelgett a mennyeknek országa.” Igazi ádventi indulásra hív bennünket ez az antifóna. Keresztelő János szavát idézi, és személyesen bátorít.

Így hív ádvent, karácsony böjtje, életjobbításra. A külsőségek – nem csak a konzumvilágban – felhívják a figyelmet az ádventre. A gyülekezetben is elkészült az ádventi koszorú, és lilába öltözködött az oltár. Az alkalmak tartalma is az eljövendő ünnepre és az Eljövendőre fókuszál. De a lelkünk mintha a nagy fáradságban és az ezernyi teher alatt roskadva nem érkezett volna meg az ádventbe. Lemaradt. Ezért válik igazán ajándékká ez a Jordán partján elmondott rövidke prédikáció: Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa. S ezért lesz még személyesebb az idézett antifóna, hisz jelzi: nem a Jánoshoz tóduló tömegnek, hanem nekünk, mai keresztyéneknek égető feladata, kötelessége erre fókuszálni: Jobbítsátok meg élteteket!

Tudom, hogy a nehézségeinkért és a bennünket érő nyomásért, a félelmeinkért és a bizonytalanságért könnyű a környezetet, a külvilágot, azaz a rajtunk kívül lévő tényezőket okolni. De őszintén vissza kell kérdezni: Vajon az a romlás, ami a világban van és ránk nehezedik, nem azért van, mert a keresztyének élete – s közöttük a mi életünk – az élő bizalom helyett csak üres formasággá laposodott?

Megjobbítandó tehát az életünk. Adhatnák most tanácsokat, mit kellene tenni a jobbulásért. Ám ezek a tanácsok legfeljebb

csak azt mutatnák meg, hogy én mit látnék megoldásnak. De maga az ige mutat rá a lényegre: Jobbuljatok, mert ím elközelgett a mennyek országa.

A távol lévők nincsenek közvetlen hatással ránk. A közel lévők viszont mindig megérintenek. Amikor Istent, a hatalmát, erejét és szeretetét távolinak érezzük, akkor azt hisszük, nincs semmi szükségünk arra, hogy az igazgassa életünket. De amikor közelivé válik, és a hétköznapok során is érezzük, hogy Isten velünk van, akkor ő kezdi el formálni, újítani a gondolkodásunkat. Ádvent pedig arra a Krisztusra irányítja a figyelmünket, aki eljött, jön hozzánk ma is, és el fog jönni holnap is. Karácsony pedig azt hirdeti nekünk, hogy az, akire eddig távoliként gondoltunk (vagy nem is gondoltunk!), belépett a világunk árnyékos valóságába, és elhozta számunkra a reményt. „Lakozott közöttünk”, hogy egészen közel legyen, hogy szeretetének, megbocsátásának, irgalmának melegével felmelegítse vacogó szívünket, hogy jobbítson bennünket.

Dermesztő hideg teleken sokszor próbálja az ember vacogó testét felmelegíteni. Állunk a fagyban és toporgunk, két kesztyűs kezünkkel a karunkat és a vállunkat veregetjük, masszírozzuk, kezünket saját leheletünkkel melengetjük – és mégis fázunk tovább! De amikor odaállunk a kandalló vagy a cserépkályha meleget ontó közelébe, akkor elmúlik a remegésünk.

A magunk erejéből sok mindent megpróbálhatunk, hogy jobb legyen a lelkünknek, de csakis Krisztus közelsége melengethet úgy meg, hogy aztán jobbuljon az életünk. Amikor tehát az ádventi zsoltár antifónája arra hív, hogy jobbítsátok meg az élteteket, keresztyének, akkor valójában arra ösztönöz, hogy meneküljünk oda Krisztushoz! Benne van az élet melegsége!

A magunk erejéből sok mindent megpróbálhatunk, hogy jobb legyen a lelkünknek, de csakis Krisztus közelsége melengethet úgy meg, hogy aztán jobbuljon az életünk. Amikor tehát az ádventi zsoltár antifónája arra hív, hogy jobbítsátok meg az élteteket, keresztyének, akkor valójában arra ösztönöz, hogy meneküljünk oda Krisztushoz! Benne van az élet melegsége!

Bence Imre

Kedves adventi énekem teológiai megvilágításban

1. Ó, jöjj, ó, jöjj, Immánuel, Hadd szabaduljon Izrael? Im, fogságból kél sóhaja, Mert távol Isten szent Fia. Meglásd, meglásd, ó, Izrael, Megszületik Immánuel!

2. Ó, jöjj el, Jessze vesszeje, Ne ártson sátán ereje! Mentsd meg pokoltól népedet, Hogy dicsérhessen tégedet! Meglásd, meglásd, ó, Izrael, Megszületik Immánuel!

3. Ó, jöjj, ó, jöjj, Naptámadat, És hozd vigasztalásodat, űzd el a sötét éj kódét, És vesd el minden félelmét! Meglásd, meglásd, ó, Izrael, Megszületik Immánuel!

4. Ó, jöjj, Kulcs Dávid törzséből, A mennynek kapuját nyisd föl! Az üdvösségre tárj utat, Ne legyen részünk kárhozat! Meglásd, meglásd, ó, Izrael, Megszületik Immánuel!

A XII. századból származó latin ének eredeti címe: *Veni, veni Emmanuel*. Az ének Európa-szerte ismert és elterjedt volt. Egy korábbi kölni forrásból származik; az 1800-as években került át az angolszász területekre, ahol feldolgozták az eredeti dallamot, és lett ismert gyülekezeti énekké.

A karácsonyt megelőző négy hét, az advent, egy összetett hagyományrendszer, amivel az egyház és a hívő sereg fel tud készülni az inkarnáció csodájára. Ebbe illeszkedik bele a szentestét megelőző utolsó egy hétben az esti zsoltáros istentiszteleteken énekelt *Magnificat*, melynek keretversei az úgynevezett „ó-antifónák”. Az adventet két részre lehet bontani: az első szakasz december 16-ig tart, ez az eszkatalogikus várakozás ideje; a második időszakban, december 16-tól a megtestesülésre vonatkozó várakozás kerül előtérbe. Ez utóbbi periódusba esik bele a *Magnificat* az ó-antifónáival, ami így az adventi liturgia csúcspontját képezi.

De miért „ó”? Az „ó” kifejezés nem a régiségére utal. Neveik a latin nyelv egy nyelvtani jelenségére, a *vocativus*ban megjelenő iniciális „ó”-ra utalnak, melyek így a felkiáltást jelölik. Mindegyik tehát felkiáltással indít.

A hét ó-antifóna a következő: *O Sapientia* (Ó, Bölcsesség), *O Adonai* (Ó, Adonai), *O Radix Jesse* (Ó, Jessze gyökere), *O Clavis David* (Ó, Dávid Kulcsa), *O Oriens* (Ó, Napkelet), *O Rex gentium* (Ó, nemzetek királya), *O Emmanuel* (Ó, Emmanuel).

A hetes szám sem véletlen, hiszen a zsidó-keresztény gondolkodásban ez a teljesség száma. A címek kezdőbetűit visszafelé olvasva a következő akrosztichont kapjuk: ERO CRAS – *holnap [veletek] leszek*.

Az ó-antifónák – és az ebből kialakult, ma használt gyülekezeti énekünk – szövege mind szentírási igazságszavak alapján készült. Érdekesség, hogy az antifónáknál egy teológiai ívet mutat be. Először a

pregiszztens Krisztust festi le az *O Sapientia*-val, aki már a teremtés előtt is létezett és Istennel volt. Ezután, ahogy megyünk sorba, behelyezkedünk az ószövetségi üdvtörténetbe: 2 – Exodus/Mózes, 3 – Jessze/a dávidi leszármazás, 4 – Dávid, 5-6 – próféták kora. Végül pedig a hetedik, a kiteljesedés, a velünk levő Isten, Emmanuel. Ehhez képest az énekeskönyvünk máshogy építi fel ezt az ívet: az Immánuellel kezd, és a hét ó-antifónából négynek a gondolatvilága jelenik meg benne.

1. Immánuel – Az Immánuel héber kifejezés, jelentése: velünk az Isten. Ézsaiás próféta könyvében olvashatunk róla, amikor is a szír-efraimi háború idején, a szorongattatásban lévő Áháznak, Júda királyának mondta el Ézsaiás a szabadító próféciát: „Íme, egy fiatal nő teherben van, és fiút fog szülni, és Immánuelnek nevezik el.” Az első keresztények hite nyomán Máté evangélista emelte át az evangéliumba, és vonatkoztatta Krisztusra: „Íme, a szűz fogan méhében, fiút szül, akit Immánuelnek neveznek – ami azt jelenti, velünk az Isten.”

2. Jessze vesszeje – Szintén az ézsaiási igazságszavakban, a 11. rész 1. és 10. verseiben olvasható: „Vesszőszál hajt ki Isai törzsökéről, hajtás sarjad gyökereiről.” „Azon a napon Isai gyökeréhez fognak járulni a nemzetek, mert zászlóként magaslík ki a népek közül, és székhelye dicsőséges lesz.” Az éneken megjelenő Jessze nem más, mint Dávid király apja, Isai. A próféta itt a dávidi leszármazásról beszél: a várva várt Messiás is az ő vérének vonala lesz. Jézus „apjának”, Józsefnek a származását Máté evangélista – Ábrahámától Dávidon át – le is vezeti Krisztusig: „...Jákób fia volt József, annak a Mária-nak a férje, akitől Jézus született, akit Krisztusnak neveznek.”

3. Naptámadat – A karácsonyi ünnepekör tartalmát talán ez fejezi ki a legteljesebben: a sötétségből világosság támad. Nemcsak a téli napforduló az, ami ezt jelzi nekünk, hanem az Isten Fia, aki maga a „világ világossága”.

4. Dávid Kulcsa – Dávid pajzsának vagy Dávid Kulcsának nevezték a zsidók a hatszögű csillagot. Isten, és az ő legszentebb nevének szimbóluma volt számukra. Ebben látták az eljövendő Messiás képét is. Krisztus, „Dávidnak a kulcsa”, fölfedője minden titoknak, megoldója az Ószövetség minden előképének, s egyszersmind birtokosa minden hatalomnak az Isten országában.

Ez az én kedves énekem teológiai megvilágításban. Az elkövetkezendő időben biztassuk egymást az ének záró sorával: *Meglásd, meglásd, ó, Izrael, Megszületik Immánuel!*

Krcsméri János András
teológus-hallgató

2023. év igéje „Te vagy a látás Istene.” (1Móz 16,13)

Látni és látszani – ez a közlekedés arany szabálya. Az utakon nem lehet settenkedni, nem lehet észrevétlennek lenni. A 80-120 km-es sebesség nem játék. S sokszor a másodperc törtrésze alatt kell helyesen dönteni.

Sokféleképpen írjuk le az Istent. Tudjuk, hogy Ő mindent lát az életünkben – azt is, amit még mi sem. Azonban ezzel a jelzővel, hogy Ő a látás Istene, nem szoktuk illetni. Valószínű, hogy a Szentírásban is csak itt szerepel így. Van olyan, hogy a látás hónapja, amikor a szemünk egészségére hívják fel a figyelmet. De a látás Istene? Ezt a kifejezést Hágár mondja, aki Ábrahám feleségének szolgálója volt. S mivel Sárának nem volt gyermeke, beküldte Hágárt Ábrahámmal közösen nevelhető gyermekük, akinek Ábrahám az apja. Azonban miután Hágár teherbe esett, gögös lett, s lenézte Sárát. Sára pedig elkergette. (Milyen gyarló, acsarkodó emberi vonások, tettek!) Hágárnak menekülnie kell gyermekével a szíve alatt. Ekkor találkozik az Úr angyalával, s ő visszafordítja. Azt kéri tőle: térj vissza úrnődhöz, és alázkodj meg előtte. S elmondja neki a jövőt. Ekkor jelenti ki Hágár, hogy „Te a látás Istene vagy!”

Ez igen! Ha nekünk is megmondaná valaki a jövőt, akkor mi is ki tudnánk mondani, hogy Isten a látás Istene. Csakhogy Hágár nem csupán jóslatot hallott. Először is visszafordította az Úr és aláza in-tette, mert az Úr tudja, hogy csak ez vezet el a megoldásra. A sok fennhéjzás, magunk mindig magasabbra helyezése békéltenséghez, veszekedéshez, háborúhoz vezet. Légy alázatos – hangzik az ellentmondást nem tűrő parancs. S vissza a helyedre, mert ott akarlak látni, ahova helyeztelek. S hogy a jövőt szeretnénk látni?

Isten nekünk is bepillantást engedett már a jövőbe. Nem egy angyalt küldött, hanem tulajdon Fiát, aki megmutatta az alázat útját, az engedelmség útját – „Engedelmes volt mindhalálig” –, a szeretet útját. S megmutatta a jövőt: azt a távoli jövőt, amit emberi szem nem láthat, emberi elme fel nem foghat, de a hit megragadhat – ez pedig az örök élet. Isten tehát nekünk is ad látást, velünk is láttat – mégpedig olyat, amit például Hágár nem láthatott. S mégis ki tudta mondani: Te vagy a látás Istene. Majd ezt is mondta Hágár: „Én láttam itt, aki engem látott.” (1Móz 16,13)

Látni és látszani – kezdtem a KRESZ arany szabályával. Most megfordítom: látszani és látni. Hágár menekül. Sára elől, de valahol Isten elől is. Sok ilyen Isten elől menekülést, bujkálást látunk a Szentírásban, de mindhiába: Isten mindig rátalál a menekülő emberre. Tehát jobban járunk, ha Isten elől nem futunk el, mert Ő mindig lát, szemmel tart, s ez a mi nagy

„szerencsénk”. Tehát jobb, ha látszunk, mutatjuk magunkat: íme, itt vagyok, Uram! Mert ő lát. S az élet országútján sem lehet settenkedni. Itt is sokszor nagyon gyorsan kell jó, Isten szerinti döntéseket hozni, hogy össze ne törjük magunkat és másokat. És az Ő nagy ajándéka, hogy láthatunk mi is. Láthatjuk Őt. Nem rejtőzik el, megmutatja magát. Mikor karácsonykor Jézus Krisztus születésének örülünk, akkor észrevehetjük: Isten ilyen közel jött, hogy láthassuk, érezhessük, ízlelhessük Őt. Látni Őt, aki lát minket.

Te vagy a látás Istene, aki látsz és láttatsz. Ez a látás tegye az új évünket világossá, lépteinket biztossá. Nem a hétköznapi történeteket fogjuk látni előre. Azt lássuk meg, hogy Isten itt van, jelen van; lát minket, számontart, nem enged kiesni a látóköréből, s újra és újra Ő mutatja meg magát. Legyen ez a látás éve, amikor nem egyszerűen a fizikai látásunkra ügyelünk, hanem a mélyebb látásunk élesedik. Lelki szemeink nyíljanak rá az Úrra. Ámen.

Bencéné Szabó Márta

Pilinszky János

A fényesség angyal is

Emlékezés egy világháborús karácsonyra

Feletted nem szállnak az évek.

Tested nem éri enyészetet.

Elméd teljes és örök.

Lelked nem röghöz kötött.

Az égbolt elsötétedett.

S akár a végítélet

zord fellege tört volna ránk,

a föld is oly sötét lett.

Gyermekszívünk is oly nehéz!

A házak és a kertek,

az egész törekeny világ,

éreztek, velünk reszket.

Aztán a roppant csöndön át

puhán és észrevétlen,

a hangtalan meginduló

és puha hóesésben,

akár a fényes pelyhek is

vigyázva földet értek,

a fényesség angyal is,

ő is a földre lépett.

Beszámoló az áldozati vasárnapról

2021-ben az áldozati vasárnap gyűjtésének célja templomunk külső renoválásának előkészítése volt. A hívószóra aktívan megmozdult a gyülekezet, és a gyűjtés eredménye több mint 3.000.000 Ft volt. Az összeg ismeretében és az Egyházmegyétől felújításra kapott támogatás felhasználásával építési munkacsoportunk elvégezte az előkészületeket. Sok helyen kis átmérőjű az ereszcatorna, a mellette lefolyó esővíz áztatja a falakat, emiatt hullik a vakolat. Az összes bádogos rész átnézésre, javításra vagy cserére kerül, az ereszcatornák olyan méretűek lesznek, amelyek a nagy mennyiségű esővizet is el tudják majd nyelni. Emellett törekszünk arra, hogy az udvaron esővizet tudjunk felfogni, hogy a kerti növényeket ne csapvízről kelljen locsolni. A vállalkozói szerződés aláírása megtörtént, a munka várhatóan november második felében kezdődik el.

Ez évi gyűjtésünk eddigi eredménye meghaladja az 1.500.000 Ft-ot. Ezt az összeget most az energetikai megtakarításokra irányuló kiadásokra is fel tudjuk majd használni. Tovább folytatódik a külső renoválás előkészítése is. Ez nem „feltűnő” munka, de csak akkor tudunk belefogni a már látványos és időszerű nagy munkába, amikor látjuk, hogy a tatarozáshoz szükséges anyagi forrás rendelkezésünkre áll.

Tudjuk, hogy templomunk külső renoválásához elsődlegesen gyülekezeti tagjaink áldozatvállalása szükséges, hisz mégiscsak miénk a templom! De külső források felkutatásában, bevonásában is szeretettel várjuk a testvérek segítségét.

Az lenne szép, ha templomunk a 130. születésnapjára kívülről is megújulhatna. A szükséges munkák anyagi bázisának megteremtése az áldozati vasárnapokon megkezdődött. Hálásan köszönjük testvéreink áldozatkésztséget, amellyel minden formában segítik gyülekezetünk életét.

Bence Imre
igazgató-lelkész

Mihelyt az angyalok visszatértek a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: „Menjünk el Betlehembe, hadd lássuk a valóra vált beszédet, amit az Úr tudtunkra adott!” (Lk 2,15)

Kedves Testvérek!

Az elmúlt hetekben hazlátogatott gyülekeztünk régi tagja Costa Rica-ból. Kiss Attilának és feleségének, a guatemalai származású Mariana Lopeznek, templomunkban volt az esküvője 2003-ban, és itt kereszteltük meg három gyermeküket, Dávidot, Kamillát és Violát, akik aztán a gyermekalkalmaink és a táboraink aktív résztvevői lettek. Munkavállalás miatt a közép-amerikai ország lett az otthonuk. Ott egy helyi evangélikál gyülekezet aktív tagjai, s a fiatalok a gyülekezet zenekarában is szolgálnak. Most Kiss Attila karácsonyi köszöntőjét osztjuk meg a testvérekkel: így is jelezve, hogy sokan gondolnak áldással az itt folyó lelki munkára.

Karácsonyhoz közeledve felidézem az ünnep hazai hangulatát: a koszorút, a fenyőfát, a mézeskalácsok illatát és az állandó kérdést: vajon lesz-e idén fehér karácsony? Itt, a több mint 10 ezer km-re fekvő kis csendes-óceán-parti faluban persze nem a hó fehérségétől várjuk, hogy fizikailag bevilágítsa az ünnepet, hanem a nap fényétől (advent egybeesik az esős évszak végével). A sok kontraszt ellenére – fenyő helyett tuja, szenteste szűk családi kör helyett nagy családi fieszta, éjfél ajándékbontással – karácsonykor mindannyian a SZÜLETÉS NAP-ra emlékezünk, mely fényt és reményt hozott. Szívvel és hittel legyen áldott ünnepünk!

Kiss Attila (Costa Rica-ból)

Konfirmációi visszaemlékezés

Negyven éve történt... Leginkább az bizonyítja, milyen megerősítő, szó szerint konfirmáló alkalom volt ez számomra, hogy most itt ülök, és megírhatom ezt a néhány sort.

Emlékképek merülnek fel bennem. Ülünk Madocsi Miklós bácsival az udvari kisteremben, ami akkor még nem

volt iroda, állt viszont benne egy nagy pingpongasztal. Miklós bácsi kérdez, mi pedig versenyt választunk, hogy megszerezhessük a kérdést tartalmazó kártyácskát. Vagy éppen a Mátrában vagyunk: Koren Emil bácsi hétvégi házában tudtunk táborozni néhány napot. Reggelire zacskós kakaó és zsemle mindenkinek. Egyszerű volt, talán ma azt mondanánk, szegényes, mégis életre szóló élményekkel lettünk gazdagabbak. Éjszakai túra – na nem, nem túra, csak séta. Félős kislány voltam, és rossz volt a sötétben menni. Aztán körbeálltunk a csillagos ég alatt egy réten. Miklós bácsi érezte, hogy erősítésre van szükségem, és megfogta a kezemet. Biztonságot adó mancsába kapaszkodtam, és énekelünk együtt mindahányan, szívet melengetően: „*Te csak az Istennek országát keresd...*” (Köszönöm, Miklós bácsi!)

Egy másik kép már a konfirmációs vizsgát idézi meg. Lehetett előre készülni: a szeretet himnuszát tanultam meg fejből – egy életre. Az istentiszteletre fehér konfirmandusruhánkban vonultunk be a templomba, egy-egy tulipánnal a kezünkben. Otthon egy gyönyörű vázában nagy csokor tulipán várt, hozzátettem a templomban kapottat is. És máig emlékszem: ezek a tulipánok, ott a vázában, óriásivá nőttek az alatt a jó két hét alatt, amíg virítottak. Ez is jelképes számomra. A gyülekezet és a család ajándéka összeadódik és nő, fejlődik tovább.

Azóta én foghatom a kezét azoknak a kisgyerekeknek, akiket a Deák Téri Evangélikus Gimnáziumban rám bíz az Úristen egy-egy osztálykirándulás sötét estéjén, a bátorságpróbán. Vagy jelképesen kézen foghatom azokat, akiknek hittant taníthattam régen a gyülekezetben, ma az iskolában.

Elgondolkodom azon, mi lenne, ha kivonnám az életemből mindazt, amit az Istenbe vetett hitemen keresztül kaptam. Maradna egyáltalán bármi? A lényeg biztosan hiányozna. „*Te csak az Istennek országát keresd...*”

Solyom Anikó
40 éve konfirmált

Sarokkő

Sarokkő néven 10+1 részes tanfolyamszerű önismereti–hitmélyítő csoportfoglalkozás indul kb. 12 fő részére **2023. január 26-tól március 30-ig, csütörtökönként, este 17.50–19.30 között.** Időpontok: jan. 26.; febr. 2., 9., 16., 23.; márc. 2., 9., 16., 23., 30. Helyszín: Táncsics M. utca 28. alatti kápolna.

A foglalkozásokat Péter Zoltán lelkész, mentálhigiénés lelkigondozó vezeti.

A „10+1”. alkalom a nagycsütörtök esti úrvacsorai istentisztelet (április 6. 18 órakor) lesz.

Olyan (a tanfolyamon még részt nem vett) gyülekezeti tagok jelentkezését várjuk, akiknek fontos az önismeretben való fejlődés, valamint a testvériség megélése, az egymás iránti bizalom és elfogadókészség révén. Akik a hitük (ön)vizsgálatában nyitottak mind az értelem, mind az érzelem „üzeneteire”, és készek saját érzéseikről kis körben beszélni, másokat is türelemmel meghallgatni.

Célunk egy támogató közegben lelkileg épülni; különböző igeszakaszok, irodalmi szövegek, zenék, képek, feladatok segítségével egy nyitott szívű, elfogadó közösségben jobban megismerni magunkat, egymást, és a keresztény tanítványi lét legfontosabb tényezőit.

Jelentkezni Péter Zoltánnál lehet telefonon a +36-20-824-2881-es számon, vagy e-mailben a zoltan.peter@lutheran.hu címen. (A jelentkezéseket időrendi sorrend alapján vesszük figyelembe!)

A „tanfolyam” tervezett menete:

1. Miért érdekel ez engem?
2. Hol, miben nőttem fel?
3. Isten vagy istenek?
4. Mire való a keresztség és a konfirmáció?
5. Mit kezdjek Jézussal?
6. Mi az, hogy hitgyakorlás?
7. Mit ad nekem az úrvacsora?
8. Miért van szenvedés, betegség, halál?
9. Kicsodám nekem Szentlélek?
10. Hol van a helyem az egyházban és a világban?

Ha érzel magadban indíttatást erre, akkor jelentkezz! (Alsó korhatár: 20 év)

Ha valaki jelentkezik, akkor jó lenne, ha vállalná, hogy minden alkalommal jön!

(A Sarokkő tanfolyamról beszámoló olvasható a Budavári Hírmondó 2018/2., pünkösdi számában.)

Szeretettel várom a testvéreket!

Péter Zoltán

Eseménynaptár – 2022. Ádvent

November 27. vasárnap

Ádvent 1. vasárnapja

Istentisztelet a szokott rendben

11.00 – Az istentisztelet keretében a születésnaposok köszöntése és a konfirmandus csoport bemutatása, utána közös kávézás

12.30 – Gyülekezeti kávézás a kápolnában

19.00 – kAlap – Férfikör

November 28. hétfő

19.00 – Élet-utak – Személyes hangú beszélgetés hitről, sorsfordulatokról a gyülekezeti tagok körében

November 29. kedd

18.00 – *Kitárom előtted szívem* – Ádventi igehirdetés-sorozat a 147. ének alapján
Ó, jöjj, légy vendégem nekem! – Vendég, aki áthangolja a szívem

December 4. vasárnap

Ádvent 2. vasárnapja

Istentisztelet a szokott rendben

9.00 – Családosok, gyermekek istentisztelete

11.00 – „Szószékcsere” – *Kondor Péter*, a Déli Egyházkerület püspöke hirdeti az igét

18.00 – Orgonazenés áhítat
Orgonál: *Bán István* (Budavár)

December 6. kedd

18.00 – *Kitárom előtted szívem* – Ádventi igehirdetés-sorozat a 147. ének alapján
És ragyogtasd tekinteted E bujdosás völgye felett... – Király, akinek gondja van alattvalóira

19.00 – Presbiteri gyűlés – A gyűlést kivételesen Budagyöngyén tartjuk a kápolnában!

Cselekvő szeretet

Gyülekezetünkben régóta hagyomány, hogy a karácsony előtti hetekben, ádvent idején meglátogatjuk rászoruló idős testvéreinket, és ajándékkal kedveskedünk nekik. **December 6-án 17 órától** állítjuk össze a „szokásos” karácsonyi szeretetsomagokat, december 7-étől lehet átvenni őket a Lelkészi Hivatalban, munkaidőben vagy lelki alkalmak után.

Minden segítséget köszönünk!

Bajnóczi Ilike +36-20-824-5375

December 9. péntek

18.00 – Ars Nova Énekegyüttes és a Kecskeméti Fesztivál Kórus koncertje
Saint-Saëns: Karácsonyi oratórium
Orgonán közreműködik: *Révész László*
Vezényel: *Dr. Kiss Katalin*

December 11. vasárnap

Ádvent 3. vasárnapja

Istentisztelet a szokott rendben

18.00 – Ifjúsági zenés istentisztelet

December 12. hétfő

19.00 – Budavári Evangélikus Szabadegyetem *Petényi Katalin* filmrendező, filmdramaturg, vágó és *Kabay Barna* filmrendező, forgatókönyvíró, producer: *Az őrségben állók figyelő szemével* címmel beszélgetnek, filmrészleteket vetítenek

December 13. kedd

Ádventi est és szeretetvendégség a Német ajkú gyülekezet tagjaival

18.00 – *Kitárom előtted szívem* – Ádventi igehirdetés-sorozat a 147. ének alapján
Erősítsen szent kezéd... – Gyógyító, aki tudja, mi a baj, és hogyan segítsen

December 17. szombat

17.00 – Jótékonyági koncert – *La Caffettiera Stioppeta* énekkar karácsonyi műsora
vezényel: *Murányi Eszter*

December 18. vasárnap

Ádvent 4. vasárnapja

Istentisztelet a szokott rendben

11.00 – Az istentisztelet keretében a születésnaposok köszöntése

18.00 – *Karácsonyi ének* – Budavári Gospel Kórus ádventi-karácsonyi koncertje

December 20. kedd

18.00 – *Kitárom előtted szívem* – Ádventi igehirdetés-sorozat a 147. ének alapján
Hű őrizőm, az örök honba nyiss utat... – Őriző, aki távlatot is nyit életünknek

December 23. péntek

16.00 – Családos karácsony – A gyermekek és a családok karácsonyi ünnepe sok-sok énekkel és interaktivitással

December 24. szombat

Szenteste

Budavárban:

16.00 – Szentesti istentisztelet

24.00 – Éjféli istentisztelet

Budagyöngyén:

16.00 – Szentesti istentisztelet

December 25. vasárnap

Karácsony 1. napja

Istentisztelet a szokott rendben

December 26. hétfő

Karácsony 2. napja

Csak délelőtt tartunk istentiszteleteket!

December 31. szombat

Óév este

Budavárban:

18.00 – Istentisztelet

23.30 – Óévbúcsúztató személyes áldással

Budagyöngyén:

16.00 – Istentisztelet

Január 1. vasárnap Újév napja

Istentisztelet a szokott rendben
A 11.00-kor kezdődő istentisztelet után újévi áldáskérés és koccintás a gyülekezeti teremben.

Január 6. péntek Vízkereszt

18.00 – Istentisztelet

Január 8. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben
9.00 – Családosok, gyermekek istentisztelete
18.00 – Orgonazenés áhítat

Január 9. hétfő

19.00 – Budavári Evangélikus Szabadegyetem
Kamp Salamon, a Lutheránia ének- és zenekar Kossuth-díjas karnagya, a Zeneakadémia professzora: *Szerkezet és tartalom Johann Sebastian Bach műveiben*

Január 15. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben
18.00 – Istentisztelet a Budavári Gospel Kórossal

Január 15–22. Ökumenikus imahét

Az ökumenikus imahét alkalmait a kerület református és katolikus gyülekezeteivel közösen tartjuk. A helyszín és a pontos időpont szórólapokon lesz követhető.

Január 23. hétfő

19.00 – Élet-utak – beszélgetés hitről, sorsról, Isten életet formáló hatalmáról
Vendégünk *Dr. Kulmann Lajos* orvos, az OORI nyugalmazott igazgatója

Január 29. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben
A délelőtti istentisztelet keretében a születésnaposok köszöntése, 11.00 órás istentisztelet után kávézás a kápolnában

Február 5. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben
9.00 – Családosok, gyermekek istentisztelete

Február 7. kedd

19.00 – Presbiteri gyűlés

Február 11. szombat

16.00 – Gyülekezeti családi farsang, jelmezbál, tombola a kápolnában

Február 12. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben
18.00 – Ifjúsági zenés istentisztelet – a házasság hete alkalmából a házaspárok megáldása

Február 13. hétfő

19.00 – Budavári Evangélikus Szabadegyetem

Február 19. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben
18.00 – Istentisztelet a Budavári Gospel Kórossal

Február 26. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben
A délelőtti istentisztelet keretében a születésnaposok köszöntése, 11.00 órás istentisztelet után kávézás a kápolnában

Február 27. hétfő

19.00 – Élet-utak – beszélgetés hitről, sorsról, Isten életet formáló hatalmáról

Evangélikus műsorok a médiában

Kossuth Rádió, 5.57:

Napi Ima

nov. 22., 26., 30., dec. 4., 8., 11. – *Fabiny Tamás*
dec. 16., 20., 24., 28.; jan. 1., 5. – *Kondor Péter*
jan. 8., 13., 17., 21., 25., 29. – *Szemerei János*
febr. 2., 5., 10., 14., 18., 23. – *Fabiny Tamás*

Kossuth Rádió: dec. 26.

Istentisztelet közvetítése Győr-Nádorvárosból
Igét hirdet: *Vancsai József* lelkész

Duna Televízió, dec. 4., 11., 25.; 9.00:

Lét-Ige protestáns magazin

Duna Televízió, dec. 18. 8.30:

Isten kezében

Duna Televízió, dec 25.

Istentisztelet közvetítése a Deák térről
Igét hirdet: *Kondor Péter* püspök

Felhívjuk beteg vagy idős testvéreink figyelmét, hogy akik szeretnének otthonukban úrvacsorával élni, telefonon vagy a gyülekezeti honlapon, a szolgálatok/látogatás menüpont alatt található űrlapon keresztül egyeztetethetnek időpontot, és a lelkészek szívesen meglátogatják őket.
Telefon: +36-1-356-9736 (hétfőtől-péntekig 9–13 óra között), vagy <http://budavar.lutheran.hu>

Köszönet az SZJA 1%-os felajánlásáért!

A Budavári Gyülekezet Alapítvány a 2021. évi SZJA 1%-ának felajánlásai alapján
1.817.258 Ft támogatást kapott.

Hálásan köszönjük azoknak a testvéreknek, akik 2021-ben is gyülekezetünk alapítványának tevékenységét segítették adójuk 1%-ával.

Az Alapítvány Kuratóriuma

Ifjúsági hétvége Mátraszentistvánon

„Hasonló a mennyek országa a kereskedőhöz is, aki szép gyöngyöt keres. Amikor egy nagy értékű gyöngyre talál, elmegy, eladja mindenét, amije van, és megvásárolja azt.” (Mt 13,45–46)

A fák között átragyogó, éppen lemenő nap vörslő sugarai fogadtak minket, ahogy a busz egyre feljebb kanyargott a keskeny erdei úton. A köd is egészen másnak tűnt felülről nézve: a magasból tekintve le rá nem az a szürke, borongós jelenség volt, ami miatt olykor bosszankodni szoktunk, hanem mint egy hatalmas víztömeg ölelte körül a kiemelkedő hegycsúcokat.

Megérkezésünk után a hétvége első megpróbáltatására sem kellett sokat várnunk: alig valamivel a szobák elfoglalása – és a mi szobánkból nyíló erkély felfedezése – után indultunk a konyhába, hogy segítsünk a vacsora előkészítésében, ami leginkább a – számomra leginkább csak (rém)hírből ismert – krumplipucolást jelentette.

Végül sikerrel vettük az akadályt, és a közös étkezés előtt még lehetőség nyílt egy rövid csillagnéző sétára is. Ahogy haladtunk előre, úgy fogytak el mellőlünk a mesterséges fények, és felnézve valami igazán csodálatosnak lehettünk szemtanúi. A sötét égbolton kirajzolódott a Tejút, és megszámlálhatatlan sok ezüst fényecske ragyogott ránk. Egy olyan kép volt ez, melyet órákon át lehet nézni, mégsem unjuk meg. Talán ijesztő is lehet, ahogy rádöbbenünk kicsinységünkre, hogy mennyire aprók is vagyunk. Isten azonban mégis számoltart minket, gondja van ránk, soha nem vagyunk egyedül semmilyen nehézségben, fájdalom-

ban. Minden, ami nekünk lehetetlennek tűnik, talán egy lehetőség arra, hogy a mi Istenünk újra megmutassa csodálatos erejét. Ő, aki elhelyezte a csillagokat az égen, aki megformálta a bennünket körülvevő hegyeket, Ő az, aki cselekszik a mi életünkben!

Ezt követően, a vacsora után, megismerkedtünk „Az élet gyöngyei” elnevezésű lelki programmal, mely végigkísért bennünket az egész hétvégén. A karkötőre fűzött gyöngyök mindegyike emlékeztetőül szolgál: külön gyöngy van Istennek, de helyet kapott rajta az én, a szeretet, a csend, a nyugalom mellett az éjszaka vagy a puszta gyöngye is. Miután mindenki elkészült a maga füzérével, lassan nyugovóra tértünk.

Másnap a reggeli elcsendesedés és közös éneklés után túrára indultunk, fel a Galyatetőre. Nagyon szép, „kirándulós” időnk volt, így egészen ki tudtuk élvezni az őszi erdő lenyűgöző látványát. A lábunk alatt zörgött az avar, láttuk a fák közé kúszó ködöt. A kirándulás közben kaptunk néha egy-egy feladatot az élet gyöngyeihez kapcsolódóan: így beszélgettünk olyanokkal is, akiket addig kevésbé ismertünk, máskor pedig egy ideig csendben sétáltunk. Talán meglepő, de ezt a hallgatást egyáltalán nem éreztük nyomasztónak: nem volt baj, hogy csak mentünk a lábunk után, mert közben lehetőségünk nyílt arra, hogy még inkább megfigyelhesük a körülöttünk fekvő csodálatos tájat, az érzéseinket, gondolatainkat, hogy beszélgethessünk Istennel. A szakasz végén egy kis templomhoz értünk, melynek padosraiba ülve elénekeltünk közösen néhány ifjúsági éneket.

A Galyatetőre érve felmentünk a kilátóba, így közel ezer méter magasságból tekinthettünk le a tájra. Felülről nézhettük a ködöt, ami mint valami tenger vette körül a kilátót. Soha nem gondoltam volna, hogy ami „lent” olykor bosszantó, és szürkeségével talán rossz hangulatot is okoz, fentről ennyire gyönyörű látványt nyújthat! Visszafelé megálltunk egy napsütötte réten, és rövid elcsendesedés után megkaptuk a túra utolsó feladatát: megörökíteni akár a telefon, de még inkább a szív kamerájával azt a csodálatos teremtet világot, melyet Isten ránk, emberekre bízott, hogy műveljük és őrizzük.

A délután hátralévő részében szabadprogram volt, amit mindenki kedve szerint tölthetett el, este pedig közösen játszottunk egyet a kinti sötétben.

A nap végén ismét lecsendesítettük a lelkünket, egy rövid igeszakaszra figyelve. Ezt egy maratoni hosszúságú rabszolgás játék követte: egy teljes órába telt, míg valaki az egész csapatot „megszerezte”. Így egy kicsit elhúzódt az éjszaka, de az óraátállítás besegített nekünk: kaptunk ajándékba még egy órát, amit kötetlen beszélgetésekkel, spontán szerveződő játékokkal töltöttünk.

Vasárnap délelőtt a harang hívó szavára gyülekeztünk a hétvége záróistentiszteletére. Az oltár díszítéséhez mindenki hozzájárult: még mielőtt elhelyezkedtünk volna a padokon, rövid felfedező körútra indultunk szálláshelyünk körül valamilyen szép növény vagy termés után kutatva, így mire az utolsó harangszó is elhalt, az asztalt megtelt az általunk gyűjtött színes díszekkel. Számomra különösen is nagy élmény volt, hogy szabadtéren, az őszi erdő és a hegyek látványával körülölelve tartottuk ezt az alkalmat, melyen élhattünk az úrvacsora szentségével is. Annyira felemelő és jó érzés volt részt venni ezen az istentiszteleten, hogy nehezünkre esett az indulás: a záróáldás után még ott maradtunk egy kicsit énekelni.

Ebéd után összeültünk még egy körbe, hogy közösen felelevenítsük a hétvége legjobb pillanatait, beszéljünk az együtt töltött két nappal kapcsolatos érzéseinkről, gondolatainkról, és elköszönjünk egymástól.

A ködöt nem mindig látjuk felülről. Van, amikor belekerülünk: akkor homály vesz körül minket, és kérdések sírnak bennünk. De van Fény, amely áttöri félelmeink, aggodalmaink ködét. Isten a remény fénysugarát küldi lelki sötétségeinkbe: Benne bízhatunk, Nála mindig van remény.

Schneller Hanga

Kállai Roland

Mátraszentistván

*A helyszín Mátraszentistván –
Ide jött a budavári ifjúság.
Több száz méter magasan,
Csak hogy a csendet hallhassam.*

*Buszozva a sok hegy között,
Látva a végtelenig nyúló ködöt,
Az a kérdés futott át agyamon:
Te jó ég? Ez most itt a Balaton?*

*Megérkezésünk után jött a rémálom:
A vacsorát sajnálatos módon én csinálom.
S lelkemen túl nagy volt a súly,
Első vágás, volt egy ujj...*

*Étkezés előtt kimentünk a szabadba,
S gyönyörködtünk a csillagokban.
Rájuk nézve a választ kerestem,
De nem mondták meg,
hol az én kedvesem.*

*Az este hosszú volt a drága kanokkal,
Ráadásul reggel
Zoli is ébresztett ifjúsági dalokkal.
Valahogy sehogy se találtam lendületem,
De legalább a csipámat törülhettem.*

*Szombaton az úti cél a Galyatető volt.
Olyat még a mi szemünk nem látott,
Mint amikor felértünk a kilátóba,
És legeltettük szemünk a kék égboltban.*

*Este az urakban megjött az ihlet,
Csináltak egy rögtönzött gym-et.
Én téglából focikaput építettem,
Tán még a meccset is megnyertem.*

*Utolsó napunkon speciális istentisztelet,
Mit Zoli tartott egy különleges helyen.
A szabad levegőn hallgattuk az ígét,
S hálát adtunk, hogy jó volt az ittlét.*

*Én csak hallgattam a csendet
Fenn a magas hegyen.
A helyszín Mátraszentistván –
Ahol volt a budavári ifjúság.*

Konfirmáció – szülői várakozások és élmények

Levél (igaz, elektronikus) jött megint. Konfirmáció. Barni nagyfiam már nagy örömmel végigvitte Imsinél, Blanka kislányom még kíváncsian kérdegeti, mi is ez. Biztos vagyok benne, hogy ő is meg fogja tudni, de most Máté volt soron. A hit-tanórát péntekenként tartották: aggódtunk, mit fog szólni Máté, hogy csak az utazás 2x40 percer vesz igénybe Budavárba... Minden alkalommal örömmel mentünk a felkészítésre, megnyugodtam. Ez bizony hit és annak megtartó ereje nélkül nem ment volna. A közösség – nemcsak a gyerekek, de Zoli és Rita türelmes szeretete és oktató munkája – olyan útra vezette és vezeti családjunkat, melyet érdemes követni a mai felfordult világban. Máté a kisfiúból kiskamasszá vált. Nekem külön büszkeségem, hogy az istentiszteleten imádságot olvashattam – ez a néhány sor nem várt együttlétet hozott a közösségünkkel. Erős vár a mi Istenünk.

Koncsik Gábor

Karina konfirmációra való felkészülése egy évig tartott. Ez időszakban minden pénteken Mártához jártam a felnőttkörbe, így én szülőként is hétről hétre fejlődtem a hitben a Bibliából alkalmanként kiválasztásra került igék kapcsán, a felvetett, átbeszélte és megvitatott gondolatok, kötetlenebb beszélgetések által. Sokat jelentett nekem; nagyon örülök, hogy a konfirmációs előkészítővel egy időben, szó szerint párhuzamosan, gyakorlatilag a szomszédos teremben lehetőség volt erre. Minden szülő számára ugyanazt kívánom, amit én kaptam a konfirmációs felkészülés éve alatt.

Kenderesy-Göllner Anna

Isti konfirmálása felemelő élmény volt nekünk és a fiunknak. Szereti a közösséget, és a maga módján készült arra, hogy a vizsgán helyt álljon.

A konfis péntekes sok dologban erősítették őt, és ezért mi is hálásak vagyunk.

A konfirmálás ajándék volt számára: a többiekkel együtt eltöltött idő, a hite erősödése, hogy Isten mindig velünk van és figyel. Nem csupán miniket, hanem ránk is.

Vincze Móni

Mit várunk a konfirmációs felkészítőtől?

Megerősödést hitben és lélekben. Komoly beszélgetéseket, sok játékot és jókedvű kirándulásokat. Azt, hogy Zsiga az együtt töltött idő segítségével közelebb kerüljön Istenhez, a kortársaihoz, közösségünk tagjaihoz. Péntek délutánoként Luca is mindig velünk jön, így Zsiga jóvoltából a konfirmációs felkészítő mindannyiunknak ugyanezt kínálja.

Köszönjük!

Péterffy Henriett és Gábor

Három gyermekünk van: Levente a legidősebb, ezért ő az, aki mindenben az út-törő, a kipróbáló, a kisebbeknek példát mutató. Szeretnénk, ha igazi közösségre lelne: barátokra, akikkel lehet közösen imádkozni, „istenes dolgokról” beszélgetni.

Sok olyan hatás éri mostanában, ami inkább eltávolítja a templomba járóktól, ezért szeretnénk, ha itt megtapasztalná, hogy ezekkel a dolgokkal jó foglalkozni, ez örömet ad és hiteles.

Várjuk még, hogy élményt szerezzen, ami majd a templomhoz, a gyülekezethez köti a későbbiekben is. És várjuk, hogy elmondja majd a húgainak: ezt nektek is érdemes végigcsinálni.

Buday Gergely

A felkészülés során mindenki megtanulja, hogy „a konfirmáció Jézusban, mint Isten fiában való hit megerősítése a Szentlélek által”.

A hit egyik összetevője olyan dolgokból áll, amelyek megtanulhatóak, a másik fele viszont nem tanulható meg – az egyik összetevője az értelemre tartozik, a másik viszont a szívre.

Manapság az a természetes, hogy a fiatalok a felnőtté válás folyamatában maguk döntenek el, hogy vallásosak lesznek-e és melyik vallást választják. A döntéshez ismeretek kellenek. Mi azt reméljük, hogy a konfirmáció folyamatában gyermekünk megismeri mindazt, ami a hitben megismerhető és megtanulható. Azt gondoljuk, akkor tesszük a legtöbb jót, ha biztosítjuk fiúnk számára a döntéshez szükséges tudás megszerzésének lehetőségét, segítve őt végső döntésében.

Ágoston immár 4. éve külföldi környezetben él és tanul. Ezért számunkra az is fontos, hogy ezt az utat saját anyanyelvén, egy biztonságot nyújtó, összetartó közösségben tegye meg.

Apor Nagy Emese

Fordított Mikulás

„Nagyobb boldogság adni, mint kapni!”

December 4-én, a 9.00 órakor kezdődő családos istentisztelet után a gyermekek egy jelképes „Mikulás-ajándékot” kapnak, s ekkortól lehet majd dec. 11-éig leadni a **Fordított Mikulásra** szánt adományokat is.

Egyrészt gyűjtünk a borsod-abaúji térségben lévő kis gyülekezet, *Fancsal-Hernádvécse Gyülekezetének* támogatására, másrészt az *Abaffy Gyula Szeretetszolgálaton* keresztül a *Csenyétén* élők (Csenyété az ország egyik legszegényebb települése) karácsonyi megajándékozására.

Elsősorban pénzádományt gyűjtünk, illetve gyermekjátékokat, iskolaszereket, tartós élelmiszer és édességet; ruhaneműt, bútort nem.

Emlékezem...

BUDAVÁRI SEGÉDLELKÉSZEK EMLÉKEI

Sorozatunkban a korábban Budavárban szolgált segédlelkészeket szólítjuk meg: meséljenek az itt töltött évekről, történelmi tényekről, élményekről, lelki tapasztalatokról.

A Teológiai Akadémia elvégzése után 1981. szeptember 1-jén kerültem a budavári gyülekezetbe segédlelkészként. Friss házások voltunk, szeretnénk volna önállóan élni, és mivel a segédlelkészi lakásban az elődjeim egyike lakott, így örömmel fogadtuk el a Fortuna utcában azt a lakást, amiből később parókusi lakást alakítottak ki. Otthonunk akkor mindössze két utcai helyiségből állt. Az egyikben volt egy kis mosogató-bojler, a WC-t a kapualj másik oldalán találtuk. Ma elég szegényesen hangzik, de akkor számunkra az volt a legszebb lakás.

Koren Emil és Madocsai Miklós voltak a főnökeim. Miklós bácsi még édesapám mellett volt segédlelkész Székesfehérváron, Fehérvárcsurgón. Szüleim mindig nagy szeretettel emlegették. Így nem kerültem „idegenek” közé. Miklós bácsitól rengeteget tanultam. A lelkészi szolgálatnak, a gyülekezet megbecsülésének, a küldetésnek, az evangélium továbbadásának a mindenekfelettségét. Nem csoda, hogy a gyülekezet szinte minden tagja a legnagyobb szeretettel beszélt róla. Emil bácsit és családját is megszerettem. Érdekességként megemlítem, hogy édesapám viszont – még Tordason – az ő apósa mellett volt segédlelkész.

Első munkanapomon a Farkasréten temettem. Weltler Jenő bácsi volt a kántor, aki megnyugtatót, minden a legnagyobb rendben lesz. Így is történt. Mindig jó volt Vele együtt szolgálni.

Itt említem meg azt a páratlan élményt is, amit Peskó György orgonajátéka jelentett. Ott éreztem meg igazán, hogy az egyházzene, a gyülekezeti ének éppen úgy, adott esetben éppen olyan erővel az evangélium hirdetője egy istentiszteleten, mint az igehirdetés.

A felnőtt ifjúságba járt abban az időben Széchei Béla is. Talán miatta is kellett úgy készülni egy-egy alkalomra, mint a Teológián a legnehezebb vizsgákra. Hálás vagyok ezért.

Számtalan vidám történet is az eszembe jut. Amikor a teológiát végzett Laura néni elkérte az igehirdetésemet. Büszkén adtam oda. Ő megköszönte, és csak annyit mondott: a felénél elaludtam és érdekelne az egész. Vagy amikor láttam, hogy hosszú sorban jönnek az emberek az istentisztelet végén a papi padhoz, hogy kezet fogjanak. Akkor is azt gondoltam, biztosan gratulálni akarnak. Kiderült, hogy ők egy német turistacsoport, akik bár egy szót sem értettek az igehirdetésemből, de hallották, hogy pályakezdő vagyok, ezért személyesen is Isten áldását kérték a

szolgálataimra. Nem ártanak az ilyen történetek a túlzott önbizalom helyretételében.

Arcok, történetek jutnak eszembe, amikor a vári gyülekezetre gondolok. Jó visszaemlékezni, felidézni lelkészi szolgálatom első évét. Kívánom a mostani pályakezdőknek, hogy olyan indítást kapjanak teológiai tanulmányaik után, amelyet én kaphattam – emberileg és „szakmailag” egyaránt. Istennek adok hálát a Budavárban töltött egy esztendőért.

Nagy László

Csendben Isten előtt

2022. november 4. és 6. között Piliscsabán, a Béthel Missziói Központban került sor az első *Csendben Isten előtt* című programra. Az igei témáinkat a megbékélés gondolatkörében állította össze Bence Imre, a program vezetője.

Nagyon hasznos és pihentető volt ez a hétvége. A meditáció eszközével, a tékozló fiú példázatának tanulmányozásán keresztül kerültünk közelebb önmagunkhoz. Sokak tapasztalata, hogy a minket elborító szavak sűrűjében, valamint a modern életvitel gyorsuló tempója miatt a szavak betemetnek, s ezért elválasztanak bennünket egymástól, önmagunktól – és a Teremtőtől. Az elcsendesedés azonban jótékonyan hat életünkre, ha ki tud szabadítani a körénk épített szóbörtönökből.

A koncentrációt és egyben szemlélődést elősegítő ősi meditáció két fajtáját gyakoroltuk. Az egyik technika a tékozló fiú című példázat egyes kulcsfontosságú szavainak iramát lassította le számunkra. Így ez meglepően személyessé vált, mert benne egész eddigi életünk Istennel való kapcsolatának története rajzolódhatott ki. A rövid példázat átélt szövege ugyanis bibliányi hosszúságúra változott bennünk. A másik technika a történetről készült híres képzőművészeti illusztrációk szemlélésével rögzítette a szöveg egy-egy jelenetét számunkra. A képek művészi üzenetének értelmezését gyakoroltuk: laikus-műértő látásunk szabad és szerteágazó észrevételei még közelebbé tudták hozni a példázatban rejlő felszabadító üzeneteket.

A meditációt sokszínű és nagyon érdekes rávezető gyakorlatok készítették elő: rajzolás, bábozás stb. Felvilágosító előadás és megbeszélés is segítette a tudatosítást. A gondosan összeállított programban kötetlen beszélgetésekben oldódtak fel a részek közötti átvezető szakaszok. A szombati, ebéd utáni kiránduláson például láttunk egy kis fát, amely már elhullatta leveleit, de törzse mégis újra eleven, zöld leveleket hajtott. Mintha most Shelley ódájából lépett volna elénk a kis fa képének bibliai üzenete: „Késhet a Tavasz, ha már itt a Tél?” A harmadik nap végén a minden résztvevőt egyöntetűen felmelegítő gyógyító hála érzésével búcsúztunk el egymástól.

Mácsok Márta

Hírek

- Szeptember 11-én *Nagy Ádám* püspöki titkár – aki a gyülekezetünkben beosztott lelkész – első ízben szolgált az ifjúsági zenés istentiszteleten igehirdetéssel.
- Szeptember 24-én volt az *Evangelikus Presbiterek Országos Találkozója*, melyen *Heinczinger Orsolya* felügyelő szekcióbeszélgetést vezetett. Az úrvacsorai istentiszteleten *Fabiny Tamás* püspök szolgált. Gyülekezetünket 7 presbiter képviselte.
- Október elején megtörtént gyülekezetünk orgonájának öt éves felülvizsgálata és javítása.
- Október 1-jén volt a konfirmációi vizsga, melyen 17 fiatal mérte össze bibliaismereti tudását egy érdekes kvízzjátékban. Mindannyian október 2-án, a konfirmáció ünnepén részesültek az áldásban, és az első úrvacsoravételükre is sor került.
- Október 6-án a vasárnapi hitoktatásban résztvevő önkéntesek kaptak felkészítést a *Godly Play* módszerről, amellyel a vasárnapi gyermekfoglalkozásokat tartjuk. Az alkalmat *Péterné Mestery Rita* és *Kovács Kata* hitoktató vezette.
- Október 8-án a 100 éve született Vargha Domonkos íróra emlékezett népes családja és baráti köre a templomunkban tartott istentiszteleten, melyen *Bence Imre* a nemzedékről nemzedékre munkálkodó Isten áldásairól beszélt igehirdetésében.
- Október 9-én egy kicsiny finn delegáció látogatta meg gyülekezetünket. Testvérgyülekezetünk, *Kouvola* városa finn-magyar baráti körének csoportját *Pekka Ainali* ny. kántor vezette. Az istentiszteleten átadták az új igazgató-lelkész, *Tuija Nuutinen* köszöntését.
- Október 9-én az ifjúsági istentisztelet után tartottuk az ifjúsági vezetőképző tanfolyam első alkalmát. Gyülekezetünkben 9 fiatal vállalta a felkészülést. A havonta tartott alkalmakat *Bence Imre* vezeti *Péter Zoltánnal* és *Skriba Dániel* ifjúsági vezetővel közösen.
- Október 12-től november 5-ig tartott templomunkban a *12. Budavári Bach Fesztivál*. Az alkalmakat *Bán István* a Bach Akadémia keretein belül szervezte, az I. kerületi önkormányzat támogatásával.
- Október 15-én zenés missziói alkalmon *Hívtál, éléd borulok* címmel a Tordasi Egyházközség templomában *Elek Norbert* zongoraművész, *Szuhai Mónika*, a Budavári Gospel Kórus vezetője és *Wölfel Mihály* hitoktató közreműködésével *Bence Imre* énekei hangzottak el, igei meditációkkal.
- Október 16-án, az áldozati vasárnapon a templomunkért adtunk hálát. Az igehirdetés szolgálatát *Fabiny Tamás* végezte, az istentiszteleten a házaspárok részesültek áldásban. Este a 11 éves Budavári Gospel Kórus adott születésnap koncertet.
- Október 19-én tartottuk a hitoktatók megbeszélését. A tanév indítása után ez volt az első egyeztetés a főállású és az óraadó hitoktatókkal.
- Október 24-én indult el a *Budavári Életutak* című új sorozatunk. Az első alkalmon *Terei Gábor*, gyülekezetünk alapító lelkészének szépunokája vallott hitéről és Isten megtartó szeretetéről.
- Október 28–30 között ifjúsági hétvégére gyűltek össze fiataljaink Mátrászentistvánon. Az alkalmat *Péter*

Zoltán és Péterné Mestery Rita vezette. (Beszámoló a honlapunkon található!)

- Reformáció ünnepén, az esti istentiszteleten *Illés Dávid* református esperes szolgált igehirdetéssel. Az liturgiát a Budavári Schütz Kórus szolgálata gazdagította *Hacknauer Bettina* vezetésével.
- November 4–6. között *Csendben Isten előtt* címmel gyülekezeti hétvégét szerveztünk Piliscsabán, intenzív bibliatanulmányozással.
- November 8-án *Bence Imre* a SOTE mentálhigiénés képzésének keretében a hallgatók számára tartott fórumbeszélgetésen vett részt, melyen a jegyesoktatás témakörét járták körül.
- November 9-én egyházmegyei közgyűlés volt a budahegyvidéki gyülekezetben, amelyen elfogadtuk az egyházmegye munkatervét.
- November 14-én *Bence Imre* az Evangelikus Hittudományi Egyetem hallgatói számára tartott úrvacsorai istentiszteleten szolgált igehirdetéssel.
- November 20-án *Bence Imre* a Cimbalom utcai református templomban tartott igei előadást.
- November 20-án, a Budai Énekünnep rendezvényen gyülekezetünket két kórusunk képviselte a budahegyvidéki evangélikus templomban. A Schütz Kórus *Hacknauer Bettina* vezetésével, a Budavári Gospel Kórus pedig *Szuhai Mónika* vezetésével és *Elek Norbert* zongorakíséretével mutatkozott be a találkozón.

Lelkészi Hivatal

1014 Budapest I. ker. Táncsics M. u. 28.

Samu Pirocska irodavezető

Kövesy Emese gazdasági vezető

hétfő-péntek: 9.00-13.00

telefon: **+36-1-356-9736**

mobil: **+36-20-387-9572**

weblap: <http://budavar.lutheran.hu>

e-mail: **budavar@lutheran.hu**

Bence Imre – igazgató-lelkész

Fogadóóra: *kedd 15.00-18.00; péntek 9.00-12.30*

e-mail: imre.bence@lutheran.hu

Bencéné Szabó Márta – lelkész

Fogadóóra: *szerda 9.00-13.00*

Péter Zoltán – lelkész

Fogadóóra: *kedd 9.00-13.00; csütörtök 9.00-13.00*

e-mail: zoltan.peter@lutheran.hu

Dr. Fabiny Tamás – püspök

e-mail: tamas.fabiny@lutheran.hu

Budavári Hírmondó

az Egyházközség tájékoztató hírlevele

Olvasó-szerkesztő: *Váradai Adél*

Tördelés: *Hegyi András*

Korrektor: *Schnellerné Hegedűs Erika*

Grafika: *Konczos Éva* rajztanár-festőművész

Felelős kiadó: *Bence Imre* igazgató-lelkész

Nyomdai munkák: *Rózsadomb Contact Kft.*

A nyomtatott *Budavári Hírmondó* jelen számának postai kiküldése a Budapest I. Kerület Budavári Önkormányzat támogatásával valósult meg.